

[Honoré.]

oplysning om EF, også om Europa-Parlamentet. Jeg tror, ministeriet har en vis opgave her, og jeg tror også, partierne har det. Jeg vil gerne nævne, at EF-organerne selv bør gøre noget, og i den forbindelse vil jeg komplimentere EF-Kommissionens danske informationsafdeling for det oplysningsarbejde, den udfører. Det er mit indtryk af debatten, at det er de EF-fjendtlige partier og grupper, der satser stærkt på oplysning om EF. Jeg tror, at de partier, som er positivt indstillet over for EF, burde gøre noget mere på dette område, både en mere teknisk information, men også en mere let tilgængelig information.

Ib Nørlund (DKP):

Jeg har først en bemærkning i anledning af fremskridtspartiets optræden i denne debat, udstyret med hr. Jørgen Junior som ny ordfører. Nu er fremskridtspartiet jo et supereuropæisk parti. Det har det ikke altid optrådt som. Jeg har bemærket, at man går både ind for europæisk union, europæisk forbundsstat, en europæisk ideologi, og at det vigtigste ved EF er det politiske. Der var engang, hvor fremskridtspartiet førte sig frem som et protestparti og et antibureaukratisk parti. Nu slutter man op om den europæiske union, som vil blive kronet af et bureaukrati, som stræber mod himlen i gotiske spidser og breder sig ud over landene i romanske rundbuer.

Til hr. Stetter vil jeg sige, at jeg får en opfattelse af, at det, han er ude på, det er faktisk at opnå begrænsninger i det danske parlaments kontrol med EF-anliggenderne. Man kan godt tale om, at man drukner i papir. Nå ja, men alt, hvad der har med EF at gøre, drukner vel i papir. Hvordan skulle et markedsudvalg komme fri af den slags genvordigheder? Når denne strenge tone slås an med, hvad EF-tilhængerne vil finde sig i og ikke finde sig i, så synes jeg også, det er, ligesom det nye skridt i integrationen, som man ser forude, allerede kaster sine skygger.

Ministeren svarede selvfølgelig ikke på mine spørgsmål — han hørte dem vel knap nok — men derfor vil han nu alligevel møde de spørgsmål også senere, det klares ikke bare ved at passere forbi. Et af dem vil jeg dog gerne gentage. Den afgørende forskel

er, at for et år siden var der et forbehold, og nu er der ikke noget forbehold. Så skal jeg lade være med at gå ind i alle de mellemstadier, der har været tale om. Det enkle spørgsmål, man må give svar på, er: hvad er der sket, som gør, at det forbehold nu fjernes? Deri ligger jo hele skredet, for hvis man tager den dagsorden, som hr. Erik Holst har foreslået, så kan man jo tydeligt se, at her er en dagsorden om, at nu kører toget, og det kører ikke efter socialdemokratiets såkaldte forbehold osv., det kører ganske klart ud fra det, som hr. Guldberg og lige-sindede går ind for. Det var ministeren selv, der sagde, at afgørelserne om disse halmstrå skal træffes her, og så ved ministeren, at det er afgørelser, der træffes imod forbeholdene. Så er det at bevæge sig i fiktioner at blive ved med at tale om forbehold. Derfor går vi selvfølgelig imod den dagsorden.

VS' dagsorden kan vi stemme for. Der er ikke noget ukommunistisk i den.

Det, vi ville med den dagsorden, som vi stillede, var at henlede opmærksomheden på nogle andre emner, og jeg må nok sige, at efter de flotte udtryk om, at vi skal søge de store linjer, og vi skal i debatten gøre op, hvad der er sket siden sidst, altså i det sidste år, at man skal udvikle en vældig europæisk diskussion om tingene osv., så er det et noget stift stykke, at man overhovedet ikke kommer ind på de problemer, som den europæiske union eller forslagene til den allerede rejser. Det burde vores dagsorden have givet anledning til. Der er ikke givet nogen blot nogenlunde valuabel begrundelse for at afvise den dagsorden. Hr. Erik Holst forsøgte, men hvis hr. Erik Holst vil læse, hvad han sagde, i fortrykket, når det kommer, så må han give mig ret i, at der ikke var nogen som helst sammenhæng eller begrundelse i, hvad han fik sagt. Det var noget med, at der ikke var taget hensyn til, at der i traktaterne fandtes folkeafstemning. Hvad er det for traktater? Hvad er det, man mener med det? Den motivering, som hr. Erik Holst stadig væk skylder, må dog gå på det, der faktisk står i dagsordenen.

Det gælder for øvrigt også hr. Honoré, som siger: fordi vi går ind for en europæisk union, så må vi stemme imod. Det, det drejer sig om i dagsordenen, er, om man vil anerkende, at dette er problemer, der går